

[Nør Christensen]

Jeg skal også sige til undervisnings- og forskningsministeren, at der naturligvis har været problemer undervejs. Dem er undervisnings- og forskningsministeren naturligvis klar over, ligesom vi andre er det. Jeg tror egentlig, at undervisnings- og forskningsministeren personlig gerne ville have behandlet noget af det anderledes, men vi ved, hvor svært det kan være at sidde som chef for et ministerium. Personlig ved jeg det i hvert fald, så jeg har en vis forståelse for, at der kan opstå misforståelser undervejs.

Men never mind, resultatet er, at vi nu har fået en model, som er brugbar, og en model, hvor læreruddannelsen på Jonstrup, som det skrives i betænkningen, i sin helhed overføres til Blaagaards bygninger, mens Blaagaards aktiviteter kun videreføres i reduceret omfang.

Under denne debat vil jeg minde om, at det betød meget for CD at fastholde uddannelsen fra Jonstrup fuldt ud, og er denne løsning ikke den bedste, så er den i det mindste den bedst mulige ud fra det grundlag, CD har haft.

I det hele taget vil jeg sige, at København kan spare sig klynkeri, når man henvender sig til Centrum-Demokraternes folketingsgruppe. De problemer, man har i Københavnsområdet vedrørende disse to seminarier, er små i forhold til de jyske problemer. Det er i og for sig kun et spørgsmål om, hvorvidt man skal tage linje 143 eller linje 147. Det er reelt det, det handler om. Jeg ved ikke, om 143 eller 147 kører i det område. De er naturligvis tilfældigt valgt. Jeg skal ikke anbefale nogen at tage de linjer, men det er reelt det, det handler om. Derimod er der problemer i de jyske områder, og det er problemer, som er langt større, men som det er nødvendigt at leve med. Det er f.eks. problemer med de store afstande; langt større afstande opererer man med. Som noget meget alvorligt, som vi i den efterfølgende debat i eftermiddag nok skal sørge for at få gjort opmærksom på én gang til, kommer, at der bliver problemer med mennesker, der skal flytte. Mennesker, der står over for salg af et parcelhus eller en ejerlejlighed i de områder, ved, hvilke omkostninger det er forbundet med. Det kan meget let løbe op i 40.000, 50.000 og 60.000 kr. i det, vi normalt kalder for spillemandspenge, i hvert fald i det vestjyske område. Derfor er det forbundet med problemer, men dér er man heldigvis mere rolig, mere behersket og ikke så let at slå ud af kurs, om end bølgerne naturligvis på grund af lokale og føle-

sesmæssige interesser er gået højt også dér. Men én ting står klart: De lokale jyske områder rammes væsentlig hårdere af nedlæggelsen af et seminarium end det københavnske område.

Dermed være ikke sagt, at dette er en behagelig opgave. Vi har fra starten været klar over, at det var en ubehagelig opgave, men den omstændighed, at vi er nede i en størrelsesorden af uddannelseskapacitet på 1.000 lærere om året, siger så meget, at selv folk, der blot har gennemgået folkeskolens første klasse, må kunne forstå, at man ikke kan blive ved med at følge den vej.

Det kan være ubehageligt eller behageligt. Det er ikke afgørende. Vi må være parat til også at kunne træffe beslutninger, som er ubehagelige – selvfølgelig bortset fra S og SF, men jeg har tidligere redegjort for, hvordan man fører traditionel oppositionspolitik og bare skælder den siddende regering ud for at virke hul og være frustreret. Det virker ikke på CD's folketingsgruppe. Vi hopper ikke så let på den, om end vi nok kunne have ønsket os en lidt anderledes behandling sidste år fra dele af den nuværende regering.

Når ministeren har haft lejlighed til at få dette system til at fungere i en periode, tror jeg, at han vil nå langt med dette resultat – trods alt, selv om vi ikke er dem, der maser os frem i den forreste række for at råbe hurra, men det er der vel ingen der gør, når der er tale om et indgået forlig. Det kan ikke nytte, som jeg antydede det før, at man begynder at ryste på hånden.

Jeg vil gerne sige til S og SF, at uanset hvilket resultat man var nået frem til, ville vi have set S og SF i præcis den samme rolle, som vi oplever dem i i dag. Det er kendsgerningen om det, for det, der skulle gøres, var noget, der var ubehageligt, noget, der satte følelser i gang, noget, som ramte bl.a. lokale interesser. Derfor ville man ryste på hånden.

Jeg vil også sige til S og SF, at når man som traditionelt oppositionsparti går rundt i så små sko, er der ingen grund til, at vi opererer med så mange kvadratmeter.

Jeg vil slutte med at sige, at regeringen har et flertal bag sig. Statsministeren behøver ikke at være rystende nervøs for den underskriftindsamling, der kommer, for så vidt angår CD. Vi skal nok være med.

Til sidst vil jeg gøre den bemærkning, at det næste lavmål i debatten nok bliver, at S og SF